

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-jéle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelő
9-11 óra között,
Bolonya, nester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt fél évre 3 frt 50 kr
negyed évre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirme-
téseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés helyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang László, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube & L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

22. szám.

Brassó, Kedd, február 22-én.

III. évfolyam 1887.

Elmélkedés és visszapillantás a városi erdőgazdálkodás körébe.

IV.

Az erdészeti bevételek közt ugyanis ott szerepel végül még azon tűzifa-anyagok értéke is tudvalevőleg, melyet a város saját hivatalos helyiségeinek fűtésére felhasznál és a melynek értéke 1559 frtra van téve az 1881. évi költségvetés azon czimei alatt, a melyek az illető közhivatalok fentartási költségeit tárgyalják.

Ebből kifolyólag nyilván kiderül tehát, hogy ha a város kizárólagos tulajdonát képező 30.000 kat. holdnyi erdőkre vonatkozólag előirányzott 78.000 forintnyi évi bevételből levonjuk a kezeléssel, üzlettel és birtoklással együtt járó rendes kiadásokat és közterheket: nem marad annyi fölöslege a városnak, hogy abból a saját hivatalos helyiségeinek fűtésére felhasznált tűzifának értékét megtérítthesse készpénzben, hanem még azokból is kénytelen évről-évre legalább 125 forint újabb adósságot csinálni.

Sőt eléggé érdekes és tanulságos eredményhez jutunk még akkor is, ha megengedjük, feltételezzük, hogy legyen tehát a költségvetés alapján fenn kimutatott látszólagos haszon valóságos 6159, sőt mondjuk, hogy legyen kerekszám 7000 forint tiszta jövedelem, valóságos haszon a városra nézve.

Mert még akkor is eképen kell kifejeznünk ezen jövedelem tulajdonképeni jelentőségét, pénzügyi értékét: a városra nézve az ő 30.000 kat. holdnyi erdeje oly saját tulajdont képező pénzelhelyezési intézményt képvisel, a melybe, ha a 30.000 kat. hold erdőterületben rejlő alaptőke mellé évenként még 71.000 frt forgó tőkét is befektet, elhelyez, az neki még költségelőirányzatilag is csak 7000 frt jövedelmet fog kilátásba helyezni, vagyis: ha csak 3%-kal reméli is jövedelmeztetni ezen alap- és forgó tőkét a város, még akkor is csak 5 (öt) frt 40 kr pénzürtéket fog képviselni átlag véve a 30.000 hold erdőterületnek minden egyes kat. holdja.

A 30.000 hold erdő à 5 frt 40 kr: tenne ugyanis 162.000 frtot; ehhez adva a forgó tőkét 71.000 frtot, lesz összesen 233.000 frt, a minek 3%-os évi kamatja 7000 frt. — No hát: ez bizony érdekes és tanulmányos eredménynek is beillenék ugyan, de „silány“-nak azt hiszszük, leginkább, — tekintve t. i. azon áldozatkészséget és jóindulatot, a melyet Brassó város az erdészet érdekében már idők óta kifejtett.

Kutatva már most a bajnak kutfejét — vagyis azt, hogy vajjon a kiadások tulságosan nagy voltában, vagy a jövedelemnek az okszerűen elvárható jövedelmekhez viszonyított csekély voltában keresendő-e a silány eredmény indoka? ... a következő megdönthetlen igazsághoz jutunk.

Az államkincstár hazánkban több mint 2.200.000 kat. hold erdőt kezel a mai kor követelményeinek lehetőleg megfelelő szakszertű elvek és berendezések mellett, az ország területén szétszórva és átlag véve igen nagy valószínűséggel kedvezőtlenebb fakeskedelmi és helyrajzi viszonyok között, mint a minők között épen a kérdés alatt álló városi erdők fekszenek.

Az erdélyi részekben pedig mintegy 417 ezer kat. hold erdőt kezel ugyanazon államkincstár; és pedig átlag véve bizonyára sokkal kedvezőtlenebb helyrajzi és fakeskedelmi viszonyok között, mint a minők közt fekszenek azon Brassó városnak erdei, a mely pl. a tűzifát már is patikai adagokban s fokozott áron kezdi eladni még saját polgárainak.

is, — akkora t. i. a szükséglet és hiány még magában benn a városban is és a melytől a fűrészelt faanyagokat, deszkákat, padlókat, léczeket csaknem kapkodva kapkodja el Románia, a mióta t. i. a keleti vasut megnyílt és csak pár órányira hozta hozzá és erdeihez Sínaiát, Bukarestet és a Dunát. (T. i. az 1881. évben.)

Ezeket előrebocsátva, anélkül tehát, hogy valóságos és szoros párhuzamot akarnánk vonni ez által a mai kincstári erdőgazdálkodás fejlettebb foka és a kezdetlegesség jellegét több irányban magán viselő brassói erdőgazdálkodás között, kimondhatónak véljük csakugyan általánosságban, miszerint az államkincstári erdőgazdálkodás által elért pénzügyi eredmények nagy átlaga legalább némi tájékozást szolgáltathat arra nézve, hogy minő arányban kellene állania manapság hazánkban valamennyi erdőgazdaság körében a kezelési és üzleti költségeknek, továbbá a tiszta jövedelemnek egymáshoz és az összes bevételekhez, — ha t. i. azt akarja ezen gazdaság, hogy valóban olyanak ismertessék el, mely megállja a helyét mai napság hazánkban és kiállja az elfogulatlan bírálatot csupán pénzügyi szempontból is.

Lássuk tehát mindennek előtt, hogy minő eredményt képes felmutatni ezek tekintetében az államkincstári erdészet, pl. szintén az 1881. évi állami költségvetés tanúsága szerint?

Az egész országban mintegy 2.200.000 kat. holdra kiterjedő erdőgazdaságban az évi összes bevétel tesz az államnál 4.829.000 frtot. Ebből felemészt a kezelési költségek összege 18%-ot; az adók és kegyuri stb. közterhek összege 10⁵/₁₀ %-ot; az üzleti költségek összege 45%-ot. Marad tiszta jövedelem 26⁵/₁₀ %, vagy is: 1.277.000 frt, — azaz holdanként mintegy 60 krajczár.

Az erdélyrészi, mintegy 417.000 k. holdra kiterjedő erdőgazdaságban, vagyis a jelenlegi „kolozsvári m. kir. erdőgazgatóság“ és az ahhoz tartozó „szászsebesi m. kir. erdőhivatal“ által kezelt erdőkben az évi összes bevétel 526.000 frt. Ebből felemészt a kezelés 26%-ot; az adók és közterhek 6%-ot; az üzleti költségek 48%-ot. Marad tiszta jövedelem 20%, vagyis 107.000 forint; azaz holdanként 25—26 krajczár.

Mig ellenben ugyanazon alapokra átszámítva és visszavezetve a Brassó város erdőgazdaságára vonatkozó 1881. évi költségvetés adatait is, a mely alapokon és elvek szerint t. i. ki vannak számítva az államkincstári erdőkre vonatkozó fennebbi tételek, a következő eredményre jutunk:

Brassó város az ő kizárólagos tulajdonát képező 30.000 kat. holdnyi erdőkből bevesz éven át mintegy 77361 frtot.

Ebből kiad személyes járandóságokra, fizetés, fajjárandóság és ruhailletmény fejében 17.539 frtot; nyugdíjak és utiköltségekre, az erdőtiszteknek és az őrszemélyzetnek 1110 frtot; erdészeti könyvek és szaklapokra 60 frtot; az őrkunyhók világítására, festékre s más vegyes kezelési költségekre 75 frtot; a készleteknek tűzkr ellen való biztosítására 865 frtot. Kezelési költségekre tehát összesen 19.649 frtot, vagyis 25⁵/₁₀ %-ot.

Adóra és egyéb közterhekre — ide értvén tehát az iskoláknak és jótékony célokra évről-évre és ingyen kiszolgáltatandó faanyagok értéke fejében elszámolt 4725 frtot is — 9725 frt, vagyis 12⁵/₁₀ %-ot.

Üzleti költségekre, u. m. favágás, fuvarozás, fűrészelési munkabérek, utak építése és fentartása stb. 47.053 frtot, vagyis 60⁴/₁₀ %-ot. Marad tiszta jövedelem 1434 frt, vagyis 1²/₁₀ %.

Azaz: holdanként nem egészen fél (0,5) krajczár!

Itt rejlik tehát a bajnak kutfeje; t. i. a tiszta jövedelmi százaléknak aránytalanul csekély voltában; a mit még azon feltevés és költségvetési hókusz-pókusz sem képes kellőleg jóvátenni, ha pl. az iskolák és jótékony célokra kiadott ingyenes fa értékét (4.725 frt) a tiszta jövedelem javára átvarázsoljuk, mert ekkor is csak 7—8 lesz a tiszta jövedelmi százalék; holott az államkincstárnál még a kegyuri s más jótékonycélu terhek igénybevétele nélkül is: 26⁵/₁₀ %, illetőleg 20.

Ezt kell tehát, t. i. a tiszta jövedelmi százalékot megjavítani, és pedig: felemelni legalább is 20%-ra, mint a mennyit t. i. az államkincstár erdélyrészi erdőgazdálkodása a való jogos és méltányos hivatkozással okvetlenül el lehet várni a Brassó városi erdőgazdaságtól is.

Ezt kell megjavítani. És pedig nem az által, hogy a kezelésre az eddiginél többet költsön a város.

E téren ugyanis már most is elérte körülbelől az okszerű határt, midőn t. i. 25⁵/₁₀ %-ot ad ki e célra, szemben a „drágá“-nak általában kikiáltott államkincstár 18—26%-nyi ily című kiadásával.

De még az által sem, hogy az üzleti költségek czimén valamivel többet fektessen be az erdőgazdaságba, mivel az ő 60⁴/₁₀ %-jával e téren is elérte, sőt messze túlhaladta az államkincstár 45, illetőleg 48%-ját.

Hanem igenis az által, hogy okszerű és helyes szervezés, továbbá az alkalmazandó személynél a szakértelmes tehetségre és szorgalmas hűségre való különös súly fektetés által tegye hatékonyabbá, gyümölcsözőbbé egyfelől az erdőkben rejlő nagymérvű alaptőkét is, de másfelől pedig és legfőképen: az abba befektetni szokott kezelési és üzleti költségeket.

Mert az még csak hagyján és nézetünk szerint is néhol elfogadható mentség, ha azt veti okul némely erdőgazda, hogy az ő erdeje rossz helyrajzi és fakelendőségi viszonyok stb. között fekszik és e miatt nem adóz tisztességes talajjáradékot. De az már menthetetlen hiba és a dologhoz nem értés, ha 60—70.000 forintot évről-évre befektet valaki az erdőgazdaságba és alig képes még költségelőirányzatilag is csupán csak ezen forgó tőkének 1—2 %-át is tiszta jövedelem gyanánt felmutatni; holott ugyanakkor 6%-ot irányoz elő kamat fejében a befektetésre kölcsönvett pénzek után.

Belföld.

Brassó, febr. 21. (Országgyűlés.) A képviselőház ma, hétfőn — mint egy távirati tudósítás jelenti — végleg letárgyalta a vallás- és közoktatásügyi miniszteri tárcza költségvetését és áttért az igazságügyi költségvetésre.

A főrendiház pénzügyi s véderő bizottsága holnap tárgyalja a népfölkelési póthitelről szóló törvényjavaslatot, melyet — mint hírlik — a főrendiház is egyhangulag fog elfogadni.

Brassó, febr. 21. (Román vámháboru.) A román kormány mégis komolyan fogja a vánszerződés dolgát. Bejelentette a mi külügyminiszteriumunknál, hogy kiküldöttjei most tanácskoznak otthon a szerződés részletei felett, úgy hogy márczius előtt aligha lehetséges lesz a közös tárgyalások megkezdése, melyeknek eredménye természetesen a román kormány engedékenységétől fog függni.

Külföld.

Brassó, febr. 21. (J.) Az olasz kormányváltásnak vége. Depretis megalkotta az új kabinetet, melynek külügyminisztere — mint már jeleztük is — Robilant gróf maradt, a mi egyuttal biztosíték arra, hogy az Italia s monarchiánk közti békés viszony változatlan.

Angliában a felirati vita a Salisbury-kormány nagy győzelmével végződött.

Oroszországot folyton csak Bulgária foglalkoztatja. Ujabbán az orosz kormány megtiltotta az állami szolgálatban levőknek, hogy a Sándor-volt bolgár fejedelem által nyert Sándor-rendet viseljék. — Az ily aprólékoskodásból is látszik, hogy Oroszország a szörszálhasogatást s gyűlölködést mennyire tudja vinni. —

Franciaország fegyverkezik, Németország választási mozgalmakkal van elfoglalva.

A bolgár küldöttség befejezte misszióját Konstantinápolyban s nemsokára hazamegy, végrehajtandó az ottani megállapodásokat.

Ez a mai általános politikai helyzet.

Román lapszemle.

Lapunk 19-ik számában közölt szemlének nem került ki a szebeni „Telegraful” figyelmét. Mindenek előtt megmagyarázza csillag alatt olvasóinak, hogy a „Czenkalji” név alnév s hogy a Czenk-hegy — o-á-hul Timpa — Brassó mellett emelkedik. Ez is jó földrajzi bevezetésnek.

Aztán panaszkodik, hogy: „idei 10 és 11. számaiban a Trefort miniszter úrról közölt elmélkedéseiről keményen megtámadtuk s hogy támadásunknak nem tudja meddig, meg legyen hatása hite szerint. Olyanokat fogtunk reá, a miket ő soha sem gondolt s elfogulatlan ember azokból a megjegyzésekből nem is (?) következtethet.”

Most azonban nem idézi még egyszer, a miket a Trefort ünnepély alkalmával mondani jónak látott. E helyett tudatja, hogy ő nem hirdeti, nem terjeszti azt a politikát, a melyet a „Gazeta” és más par excellence national lapok terjesztenek s nem tetszik, hogy Politot említettük, kit közelről még csak nem is ismer. Politikát nem is üz, inkább csak észlel és a szentesített törvények alapján áll.

Tudatjuk a „Telegraful Roman”-nal, hogy kérdéses cikkünk csak addig szól róla tüzetesebben, a hol ez áll: „Ilyen nyilatkozatot vár-e a „Telegraful Roman”?

Miután pedig az ott alább következő sorokat is részben magára vette, arról mi nem tehetünk. — A „Telegraful” ujabbán kijelenti, hogy a magyarosításra való törekvést ő végzetesnek tartja és a magyar állam megszilárdulására nézve valóságos veszedelemnek. Ő csak azt óhajtja, hogy a törvények tiszteltesenek és hajtassanak végre s ezek között főleg a nemzetiségi törvényt.

Hát az 1879. évi XVII. 1. cikket nem lehetett volna épen így idézni? Mig a „Telegraful” az ő román nemzetiségére nézve rossz szándékot fog észlelni, azt a szándékot, hogy őket megmagyarosíthassák, a meddig csak megengedik neki, hogy írjon és beszéljen, ő mindig ezt fogja mondani: „Hagyjatok minket békében azon szándékokkal, hogy minket megmagyarosítsatok, elég baja van a mi népünknek és sok más szüksége van, hogy a haza többi népeivel haladhasson, ne emészszék erőiteket megvalósíthatatlan álmok után és ne tegyétek kísérleteitekkel nekünk még keserűbbé az életet, mint már a miylen, mert láthatatok s meggyőződhetek, hogy a román jó honpolgára akar lenni a hazának, de magyart soha sem fogtok belőle csinálni, sem szép szóval, sem rosszal, sem börtönnel, sem karddal, sem villával, sem a pokol minden erejével.”

Ha találkozik, a mit a „Telegraful” nem hiszen olyan román, a ki másképen beszél nekünk, a ki lelkesíthet minket azon az úton, melyen elindultunk, tudjuk meg, hogy az valami üzér, ki minket megcsal, de nem barátja a magyarnak, legyen az államhivatalnok, legyen nagyobb, vagy kisebb lelkésze valamelyik egyháznak, legyen igazgató, vagy lapszerkesztő, legyen akármi; — tehát hagyjatok békét nekünk.

„Ugy van. Mi jó hazafiak akarunk lenni, Magyarország jó honpolgárai, de nem magyarok, hanem románok. S minden renegát s mindazon sovenisták, kik fejükbe vették, hogy a haza minden nemzetiségeit a ma előnybe levő magyar elembe olvaszzák, oktan erőlködésüknek eredményét csak bizonyos helyrehozhatatlan romokban fogják szemlélni, ama romokban, melyekre 11-ik számunk vegyes rovatában gondolánk.”

•Ennélfogva hamis, sőt rosszakaratu (?) fogás Czenkalji úrtól, midőn, hogy ránk támadhasson, Trefort miniszter szavait elrejtli és nekünk hazafiatlan szándékot tulajdonít, sőt a mi számlánkra még a „Kolozsvár” némely nyilatkozataira is hivatkozik, sőt bizonyos aradi román költeményre is, melyekről nekünk tudomásunk sincs.

Hiszszük, hogy végeztünk ma Czenkalji úrral,

még csak azt akarjuk mondani, hogy az ő eme jel-szavára: „Éljen a magyar haza” ezt a loyális visszhangot adjuk: „Éljen Magyarország! Éljenek ennek nemzetiségei!”

Igyekezünk szóról-szóra közölni a „Telegr. Roman”-nak szemlénekre adott válaszát. A t. olvasó láthatja, hogy „Mást beszél Bodóné, mikor a bor árát kéri.”

Nincs a „Telegr.”-nak egyetlen szava arra, hogy a nemzetiségeknek meg kell tanulniok az államnyelvét is a saját érdekükben is, mert ekkor lesz Magyarország nyelvben, szívben egy. Nem zárja az ki az anyanyelv szeretetét és az ahhoz való ragaszkodást.

„Neki főleg a nemzetiségi törvény az, a melyet tiszteltetni és végrehajtani akar. A románból villával, karddal, börtönnel, ördöggel sem csinálunk magyart.”

Nesze semmi, fogd meg jól! De ki mondotta valaha, hogy ilyen eszközöket kell használni Magyarországon valamelyik nemzetiség kiűztására? Hiszen nem vagyunk Moldovában. Az ottani csángók tudnának erről beszélni. Mi a „Telegr.” hazaszeretét nem vonjuk kétségbe, de börtön, kard, villa, pokol emlegetését épen tőle, nem vártuk volna. Hogy romba dül minden hazafias törekvésünk, mely arra irányul, hogy Magyarország minden lakója, saját anyanyelve művelése mellett, a magyar nyelvet is elsajátítsa, ez lehet a „Telegr.” hite, de mi az ilyen hit által nem akarunk üdvözülni.

Épen azért nem is hagyunk békét a „Telegr.”-nak. A tulzás az ő hasábjain is tulzás s ezt szó nélkül hagyni nem fogjuk. Trefort megtámadásán továbbá a villa, kard, börtön emlegetésén pedig valóban megbotránkoztunk.

Czenkalji.

Jelentés

Az „E. M. K. E.” nagyiküllő-megyei választmányának 1886 évi működéséről.*

(Folytatás.)

A vidéki körökben Nyárádi Simon kir. s telek-kegyvezető és neje, Lendvay Sándor főszolgabíró, Nagy Sándor al-rákosi ev. ref. lelkész stb.; úgy, hogy a múlt év végével ezen megyéhez tartozó tagok összes száma volt az igazgató-választmány ki mutatása szerint is:

a) örökös tag 1000 forint alapítvánnyal . . . 1

b) alapító tag 100 frttal 17

Ezek között a segessvári magyar kaszinó 100 frttal és a segessvári magyar fiatalság (a múlt évi bál jövedelméből) 140 frttal.

c) rendes tagok 327

d) partoló tagok 28

és így összesen 368 tag, kiknek száma bizohynyal megszorodott a most ujabbán is a fiókkörökhöz kiküldött gyűjtő ivenek.

Fájdalom, azonban kevesbedtünk is, tudtommal épen 2 alapító taggal, kiket a halál vaskara szakított ki soraink között; az egyik K. Kovács István kövesdi birtokos, a volt felső Fehérmegyének 1848-ban főispánja, későbbi időkben országgyűlési képviselő s ki 100 frtos alapítványából csak 20 frtot törleszthetett; de reméljük, hogy fia, mint méltó örököse, maga részére kötelezőnek ismeri el szeretett atyjának hazafias adózatát.

A másik Petky Ferencz királyhalmi nagybirtokos, ki férjkorának legszebb idejében vette el halálát, övéinek s mindnyájunknak őszinte bánatára, fájalmára!

A 368 tag közül 45 közvetlenül a kolozsvári központi pénztárnál téven befizetéseiket, azoknak neve a megyei pénztárnál nem is jegyeztetett be, így az egész bürkösi fiókkör 18 tagjával. A 45 tagon kívül, a megyei pénztárhoz befolytak következő összegek:

a) 1885-ben személyes befizetések után 629 forint 11 kr, mely összeg azon év végéig minden levonás nélkül be is lett terjesztve a központba.

b) 1886. év végéig személyes befizetések és bárca könyvekből befolyt összesen 725 forint 62 kr, mely összegből betérjesztetett a mai napig 664 forint 73 kr, kiadás volt 23 forint 39 kr, a pénztárban van 77 forint 80 kr, mely összeg az 1886-ik évben a rendes tagsági díjakból levont és a megyei választmányok kezelési költségeire alapszabályilag engedélyezett 25%-os levonások összegeit képezi s melyről rendelkezni a t. közgyűlés van hivatva a pénztári jelentés előterjesztése sorrendjén.

Igaz, hogy tagsági díjakból a múlt évről tetemes összeg van hátralékban, sőt van néhány még az első aláírás óta, de mert minden fiókkörhöz kiküldettek a névsorok a befizetések kimutatásával, —

*) Lásd a „Brassó” 20-ik számát.

így csak azok választmányainak buzgalmától függ, hogy a tagok befizessék tagsági díjikat, mert az országsszerte szívesen teljesíti mindenki, csak figyelmeztetve legyen illetékes helyről.

A pénzügyi kezelésnek az alapszabályok szerinti pontos ellenőrzése tekintetéből arra is fel lett téve a fiókkörök, hogy a bevett pénzekről számadásaikat és a folyó évre nézve lehető költségvetéseiket január hó végéig terjeszszék be. Fájdalom, a fiókkörök közül egyedül a kóhalmi küldte be 7 forint szükségletre menő költségvetését, bejelentve, hogy a számadást a pénztárnok betegsége miatt csak később küldheti be: a többi fiókkörök válaszára nem is méltattak.

Hogy a pénzek pontosan és zavarok elkerülés nélkül kezeltesse, erre nagy gondot fordított választmányunk s e tekintetben csak elismerés illeti Kispál Gábor megyei pénztárnokot, ki időt és fáradságot nem kímélve, minden fő- és mellék könyveket berendezett, minden egyes tag számára külön lapot tartva, mindenki meggyőződhetik azoknak helyesen tisztán és pontosan lett vezetéséről.

(Folytatása következik.)

Egyletek.

A „Brassói iparos ifjak általános önképző és betegsegélyező együletének” évi jelentése az 1886. évről.*

(Vége.)

A „Brassói Magyar polgári kör” zászlófelavatási ünnepélyén együletünk testületileg, zászlóval megjelent s Nagy István elnök ur az egylet nevében szép jelszó mellett egy szöveget vert be a felavatott zászlóba.

Nevezetesebb eseményt képezett még együletünk beléletében a könyvtár tetemes gyarapítása. A választmány ugyanis, átlátva, hogy a könyvtár forgalma az első felévben megcsappant, miután az egyleti tagok a meglévő könyveket már nagy részben olvasták s ujak hiányában a könyvtár csak gyéren vétett igénybe, elhatározta a könyvtárt gyarapítani s e célból mintegy 110 kötet könyvet vásárolt.

Örvendetes jelenség volt a könyvtár élénk használata, s egy figyelmes szemlélőnek lehetetlen volt nem konstatálni azt, hogy az egyleti tagok élénk érdeklődéssel viseltettek a könyvtár iránt, s hogy az is annak bizonyául szolgál, miszerint ifjuságunk a helyes úton halad, midőn az olvasást nem mint pusztá-időtöltést, de mint az önművelés elengedhetlenül szükséges főfeltételét tekinti. — Csak előre a kitűzött cél felé!

Az egyleti könyvtáros által összeállított adatok szerint könyvtárunk jelenleg 96 művet számít 194 kötetben s becsértéke körülből 162 forint 05 kr. — A könyvforgalom 136 számig ment s jövedelme 17 forint 06 kr; ebből befolyt 5 forint 42 kr, hátralék 9 forint 97 kr; 1885-ről befolyt hátralék 1 forint 56 kr.

Ezzel kapcsolatban megemlítjük e helyen, miszerint egyleti olvasónk az elmúlt évben 5 hirlapot jaratott s dícséretére legyen mondva a tagoknak, nem is hevertek azok olvasatlanul, hanem élénk érdeklődéssel jártak kézről-kézre.

A választmány gondoskodott, hogy a folyó évben lapjaink száma szaporíttassék s ezenkívül két szakközlöny s egy szépirodalmi lap álljon a tagok rendelkezésére. E szerint ez évi hirlapjaink száma 6 és pedig: „Budapesti Hirlap”, „Brassó”, „Székely Nemzet”, „Ifjú Erdély”, „Ipárgyek” és a „Vasárnapi Ujság.”

Áttérve ismét az egylet belügyeire, röviden kívánok még reflektálni a választmány múlt évi működésére, melynek eredményeül jelezhetem, hogy 12 rendes és négy rendkívüli választmányi ülésen törekedett legjobb belátása szerint, az egylet jóvoltát, felvirágoztatását mindig szem előtt tartva, a közgyűlés által reá ruházott köteleességeiben eljárni.

Midőn alapszabályaink értelmében ezen közgyűlésen a választmány leteszi tisztjét, tekintsünk röviden végig egy évi működésén.

Ezen működés leghűbb tükre a választmányi ülések jegyzőkönyve, melybe betekinteni a közgyűlés jogában, köteleességében áll, meggyőződni az általa megbízott választmány sáfarkodásáról. Csak néhány pontot akarok ebből felmlíteni.

A pénzkezelés, illetőleg utalványozás kérdését szabályozta a választmány, mely szerint az utalványozás joga kizárólag az elnököt illeti meg, s a gazda esetleges szükségleteknél az alapszabályokban meghatározott összeg erejéig saját felelősségére utalványozhat az elnök ellenjegyzése mellett.

Az iparhatóságot megkereste a választmány, miszerint a magukat eltávozásra jelentő iparossegdeknek az eltávozási engedélyt csak akkor adja meg,

*) Lásd a „Brassó” 17. számát.

ha munkakönyvében az illető tag egyetünk pecsétjével igazolja, hogy nincs hátrálékban. — Sajnos, hogy e kérdésnek a tanács nem adott helyet s így még mindig ki vagyunk téve az ily réven megkárosításnak, hogy hátrálékos tagjaink a városról akadály nélkül eltávozhassanak.

A gondnokválasztást is eszközölte a választmány, s midőn a lemondását benyújtott Szörcei Dávid volt gondnok helyett, az új pályázók közül Bartók Gergelynek adta az elsőbbséget, megmutatta e rövid idő is, hogy a választás az egyletnek és ügykezelésünknek csak előnyére szolgált.

*

És most hadd beszéljenek a számok. A most lelet második felév zárszámadása itt fekszik a közgyűlés asztalán s a tárgysorozat rendén be fog mutatni. Ebből itt megemlítjük, hogy a májusi közgyűlés óta bevétel volt 632 frt 94 kr., a kiadások összege 557 frt 60 kr-ra ment. Bevételeink nagyobb tételei voltak: rendes tagsági díjakból 274 frt 45 kr., egy májusi és egy hál tiszta jövedelme 124 frt 10 kr., játszmápevényekből bejött 56 frt 68 kr.; nagyobb kiadások voltak: házbér 160 frt, orvos fizetése 77 frt, tagoknak kiutalt betegsegélyek 52 frt 42 kr., kórházi ápolásért 43 frt 70 kr., gyógyszerekre és gőzfürdőkre 40 frt 92 kr., temetésre 25 frt 70 kr., könyvbévesárlásra 50 frt. — A pénztár maradvány 75 frt 34 kr. Ezenkívül van a brassói takarékos és önszegélyző szövetkezetnél letéve 192 frt 70 kr.; továbbá 2 drb másik könyvben 54 frt 47 kr. Összes pénzvagyont 322 frt 51 kr.

Egyleti vagyonunk, melyet ez évben a könyveken kívül egy ruhafogással, lámpával s kevés ágyneművel is gyarapítottunk, a leltározó bizottság becslése szerint 335 frt 61 krt tesz; ehhez véve a könyvtár becsértékét 162 frt 06 krt, az egylet ingó vagyona 497 frt 67 kr-ra tehető.

Tagjaink létszáma. Anyakönyvünk szerint számított egyletünk a lefolyt évben 6 alapító, 23 pártoló tagot, továbbá 173 rendes tagot és pedig 107-et az I-ső, 66-ot a II-ik osztályból; ezek voltak foglalkozás szerint: szabó 52, asztalos 23, kalapos 18, kőműves 9, cipész és szűcs 8—8, csizmadia és lakatos 5—5, szobafestő 4, borbély, fodrász és timár 3—3, czukrász, kádár, könyvnyomdász, orgonakészítő és posztós 2—2, ács, esztorgályos, fazekas, kárpitos, kerekas, könyvvezető, kötélverő, mészáros, műfaragó, nyerges, órás, pék és szitakötő 1—1. Ezekből volt önálló iparos 21.

A kitüntetett létszámban az év folytán következő változás mutatkozott: Meghalt 2 tag, eltávozott 22, eltávozott és újra visszajött 2, kilépett 2, a jövő évre való kilépését bejelentette 1, pártoló tagjaink közé átratta magát 1 s végül a II. osztályból az I-be átlépett 1 tag. Talán mondanom sem kell, hogy a kilépettek és eltávozottak helyett rendszeresen jelentkeztek újon belépő tagok.

Megdöbbenéssel tapasztalta a választmány az egyleti tagok hátrálékának magas voltát, annál inkább, mert a nagyszámú képviselő hátrálékok nemcsak, hogy az egylet jövedelmeit csökkentik, a mennyiben az esetleg pontosan befizetendő havi illetékek rendszeresen kamatoztak volna, hanem számottevő kárt okoznak az által, hogy mind nagyobb összegre felgyűlvén, a tagok által vagy csak bírói uton, költségekkel lesz felhajtható, vagy végleg elveszettnek tekintendő.

Ismételten foglalkozott a választmány e sajnos körülmény indító okaival s valóban nagy részben annak is tulajdonítható e baj, hogy e hasa részünk iparára általában oly hénitő'ag ható vámháború sok iparosnak kivette kezéből a munkát, a mit szükségképpen a munkásoknak is meg kellett érezniük. Oda vezethető vissza, hogy ha az iparosság kenyerét meg is kereste, de egyéb szükségleteinek kiegészítésére nem volt módja, s így egyleti tagsági díjaik befizetését sokan másodrendű szükségletnek tartván, növekedni engedték hátrálékaikat.

Nem mondjuk, hogy a lanyha részvétlenség és pontatlanság nem lett volna ebben szintén egy faktor, mert vannak hátrálékok, melyek még a vámháború előtti időből datálódhatnak, de ezek pontatlanságáért nem lehet palczát törni az összes hátrálékosok fölött, s ezeket tekintetbe véve, a választmány intézkedéseiben kevésbé volt szigorú, mint azt más körülmények között tennie kellett volna.

Ha a választmány teljesítette volna szomorú kötelességét a hátrálékosok szabályszerű kizárásával, úgy tagjaink száma érezhetően megcsappant volna, de békés utoni kiegyezést kísértett meg. Így pl. felszólításokat nyomtatott s küldött szét a hátrálékos tagokhoz, figyelmeztetve őket, hogy ha hátrálékaikat, vagy be nem fizetik, vagy nem törlesztik, alapszabályaink értelmében nemcsak kizárhatnák az egyletből, de sőt hátrálékaikat befizetésére bírói uton is rá fognak szoríttatni.

A felszólítás nem volt eredménytelen; örömmel kell ugyanis konstatálnunk, hogy a hátrálékosok közül sokan igyekeztek hátrálékaikat befizetni.

Van még sok fontos intézkedés és határozata a választmánynak; de nem akarván a t. közgyűlés már is kemény próbára tett figyelmét hosszasan igénybe venni, sietek a múlt év nevezetesebb mozzanatainak sorozatát bezárni.

S midőn az irántam tanúsított becses figyelmet megköszönve, jelentésemel bezárnám, őszinte szívből kívánom, hogy fiatal egyletünk gyarapodjék továbbra is, s virágozzék s töltse be hivatását. S hogy ezt tesse, szükség annak vezetését olyan kezekre, olyan tisztviselőkre, olyan választmányra bízni, — melynek minden férfiai szívvel-lelékkel, teljes odaadással működjenek az egylet felvirágzásán. A t. közgyűlés teendője lesz a férfiakat kijelölni s megválasztani, s hogy a választás helyes és szerencsés legyen: adja Isten, azt kívánom!

Ime tisztelt közgyűlés egy évi sáfarkodásról szóló számadás. Hogy ezek után mily ítéletet mond a működött tisztviselőkre és választmányra a t. közgyűlés, azt nyugodtan várjuk. Mindenki legjobb tehetése szerint igyekezett a számára kijelölt helyet becsülettel betölteni s hivatásának megfelelően buzgón közremunkálni egyletünk jólétén s előmozdításán s ha a tisztelt tagok is vállaltva, tömörülve igyekeznek a választmányt és tisztikart támogatni s az érdeklődés nem csökken: úgy él azon erős hit bennünk, hogy egyletünk erősödni, izmosodni fog s elér azon fokra, hol hivatásánál fogva helyet kell foglalnia; fel fog, fel kell virágoznia, hogy majd kitűzött célpontját elérve, fennen lobogtassa zászlaját melyen jelszavunk diszeleg: »Szorgalom, munka, értelem!«

Midőn a fennebbieken volt szerencsém a titkári jelentést megtenni, ezennel köszönetet mondok a t. közgyűlés tanúsított figyelméért.

Tanügy.

A helybeli magyar óvoda létszáma február hó 1-ig 88-ra emelkedett, a mi eléggé igazolja, hogy milyen égető szükség volt városunkban erre a magyar óvodára. Közöljük egyúttal az eddig tanított tananyagot.

1886. december 14-iktől 1887. február 1-éig. Az értelem gyakorlatok tárgyait képezték a termények közül: retek, káposzta hagyma. Készítmények közül: az asztal, szék, mosdótál, tükör, tányér, pohár, evőeszközök. Továbbá a kenyér, cukor, a víz. A kalap. A ruházat. A ház. A nappal és éjjel.

A munkaszerű foglalkozások közül: Fröbel 5-dik játéka az építő-fécskák alakú és térfogati különbségeinek ismertetésével, számgyakorlatokkal. A 4 szögű lerakó táblácskák a tárgyak egysíkban kiterjedő utánzatainak létrehozásával. A vonalakat képviselő vesszőlerakás a függélyes, vízszintes és ferde irányok ismertetésével. Rajzból a különféle irányú vonalak összeköttetése által egyszerű utánzatok létrehozása.

A játékok közül, melyek dal nélkül játszatnak: Tűz-víz játék. Kint a bárány, bent a farkas. Repül a madár. Csiczjáték. Társasjátékok dallal, mozgással és tornajátékok. Most együtt énekeljünk. Ki nem hiszi, hogy a gyermek vígan él. A madár posta. Mia-czicza. Santa róka. Indulól. Hom, tam, tip, tap. Versek közül. A köszönő fiúcska. A tiszta leányka. Vegyes dalok: Kikiriki jó reggelt. Elvégeztük ebédünket. Mikor este elszunyadunk. Munkára fel. Esik a hó, jaj be jó Lóra termett, magyar gyermek az vagyok.

A tisztikar jelmezéből.

A nagyobb helyőrségű városokban a farsang állandó mulatságai közé tartozik a »Kränzchen«-ek sora, melyet a tisztek rendezni szoktak. Így Brassóban is. Ez estélyeken nagy részt régi jó ismerősök, ugyanazon családok szoktak megjelenni; olykor-olykor azonban nagyobb szabásúvá teszik az estélyt, hogy így változatossá alakítsák az esetleg monotonná válható sorrendet.

Valamennyi estély felett állott az idén a szombati »Costum Kränzchen«. A meghívó igen szerény, a mikor csak »Kränzchennek« czimezi, mert bál volt az minden tekintetben. S hogy így gondolkodtak a rendezők maguk is: tanúsága a tánczrendbe felvett füzértáncz.

Elismert dolog a tisztikar lovagiassága, udvariassága, tudva van, hogy mulatságain a legtöbb rend, figyelem található, de oly finom izléssel, választékos tapintattal ritkán volt úgy összekapcsolva, — mint szombaton.

A bál 9 órakor lett megkezdve, a midőn még kevesen voltak; de 10 óráig megtelt a terem s tarka közönség hullámozott fel s alá. A tarkaságot értjük a

külső megjelenésre: a mennyiben a fekete salon s a sokféle egyenruha a férfiak, a különféle bál, estélyi s jelmezes öltözetek a nők részéről igen tarka képet nyújtottak.

Jelmezek szép számmal voltak ugyan jelen, de még sem elégitették ki a várakozást és ez az est egyetlen gyengéje, de erről senki se tehet. Sok ro-coco, egy pár népviselet, egy néhány virág, lepke, egy jockey, két Cupido volt itt jelen, kik közül igazán jellegzetesnek csak az utóbbiakat vehetjük.

A közönség igen jól mulatott s különösen emelte a vigságot a tarokk-partie s a füzértáncz. — Az utóbbi mind rendezésre, mind változatos alakjaira nézve egyike volt a legsikerültebb ilyenmü társastánczoknak.

Igen elegáns figurák, melyek daczára humorosságuknak discretek voltak, bőkezű adományozás, úgy apró emlékek, mind jelvények s csokrok tekintetében, sokak előtt emlékezetessé teendik e füzértánczot, melynek rendezőit csak dicsérettel kell elhalmazni. Ily nagy közönségben, hol 3 colonne tánczol, fenn-tartani a rendet, figyelmessé lenni mindenkire, egyenlő mértékkel mérni, nem kis feladat.

Ennyit ez estélyről, melynek vége csak reggeli 5 óra után volt s hol mindenki csak elismerőleg nyilatkozott a rendezésről — s az elért sikeréről. (G.)

Irodalom.

Felhívás pályázatra!

Az »Apollo« című zenelap szerkesztő-kiadóhivatala ezennel pályázatot hirdet egy férfi-karra, a pályázó által szabadon választott magyar szöveggel.

A pályázati feltételek a következőkben állapítanak meg:

1. A pályamű egy férfikar-partitúrában, tetszés szerinti szöveggel, melynek terjedelme az »Apollo« kargyűjteményében közölt partitúrák oldalterjedelmét véve alapul, s legföljebb 4 oldallal érjen fel.

2. A pályázatból senki sem rekesztetik ki.

3. A beküldött pályaművek az »Apollo« tulajdonába mennek át, a minek következtében az a kéziratokat vissza nem szolgáltatja, hanem azokkal tetszése szerint rendelkezik, illetve a netaláni díjat nem nyerő, de közlésre méltó művek dicsérettel, vagy mint egyszerűen az »Apollo«-hoz beküldött művek, mint pályaművek vagy egyáltalában semmi néven nevezendő megjegyzésekkel közöltetnek, a mint a művek szerzői ezt óhajtanak foglalkozni.

Ebbeli kívánságok azonban a nevet tartalmazó borítékokon világosan megjegyzendő, mert máskülönben a boríték egyáltalában ki nem bontható és a karok szerzői közléskor megnevezhetők nem volnának. A nem közölhető névtartalmazó művek borítékai pályázat után rögtön elégtetnek. Kisebbségitásokat a nem nyerő művekben közlés előtt az »Apollo« szerkesztője főtart magának.

4. A pályaművek a szerző nevét tartalmazó zárt jelíges levélkével ellátva legkésőbb f. 1887. évi márczius 1-ig (bezárólag) küldendők be az »Apollo« szerkesztő-kiadóhivatalába, Budapestre VI. ker., Lázár-utca 18. A fent kitett határidő után beérkező pályaművek a pályázatban részt nem vehetnek, azonban ezek is az »Apollo« tulajdonába mennek át.

5. A beérkező pályaművek megbirálását az »Orsz. Központi Dalszövetség« választmánya volt szíves elvállalni, s az ez által megállapítandó eredményhez képest.

6. A három legjobbnak talált pályamű közül az első kapja az »Apollo«-díjat 30 frankot aranyban, a második a Rill Imre ur által felajánlott 20 arany franknyi díjat, a harmadik az Erney József ur által felajánlott 10 arany franknyi díjat.

Budapesten, 1887. évi január hó.

Az »Apollo« szerkesztő-kiadója.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hír. Gróf Bethlen András főispán ur vasárnap reggel városunkból ismét elutazott.

Fősorozás. Az idei rendes fősorozás Brassó város területére folyó évi márczius 16—19. napjaira van kitűzve, a mikor az 1867, 1866. és 1865. évben születettek kerülnek első, illetve második s harmadik vizsgálás alá.

Nagylelkű adomány. Gróf Bethlen András főispán a Bolonyában felállítandó magyar óvodára 50 frt adományt tett. Ez az első adomány a bolonyai óvodára. A nemes tett nem szorul dicséretre, legfeljebb csak követésre.

Városi közgyűlés lesz holnap, szerdán délután 3 órakor a tanácsházban. Az egyedüli tárgy: indítvány a Csernátfalu, Hosszufalu, Tatrang, Zajzon, Pürkerez községekkel az erdők s legelők felosztása, a

regálé s fekvőségek megváltása tárgyában kötött egyezmény jóváhagyására. Ezen fontos ügy csak akkor léven tárgyalható, ha a képviselő tagjainak fele jelen van, a polgármester kéri a képviselőt a képviselő tagjait tömeges megjelenésre.

Szünet. Tekintettel a beállott zord téli időre, a brassói magyar kiseddóvó intézet felügyelő-bizottsága márczius hó 7-éig tartó iskolaszünetet engedélyezett.

Az iparos ifjak egyletének holnapi, igen érdekesnek ígérkező felolvasási estélyére figyelmeztetjük az érdeklődő közönséget. A tanulságos és a meglepetéstartó felolvasások valóban megérdemlik a látogatást. Vendégek szívesen láttatnak (tehát belépti díj nincs). Kezdeté esti 8 órakor.

Kövezetvám. Furcsa dolgok történnek Brassóban. Közegészségügyi s tisztasági szempontok követelik a hónap kihordását az udvarokról. A városkapitányság oda is akar hatni, hogy a hó minden udvarról kihordassék. Ez nagyon helyes. Csak hogy a tanács meg ellensúlyozza ezt azzal, hogy a havat kihordó szekerek után is kövezetvámot szed. Hogy ez eljárás mennyire jogtalan, az kézen fekvő, pedig a szemetes kocsi vámentesek. Most a háztulajdonosok nagy része elhatározta, hogy addig hagyják a havat udvaraikon, a míg magától elolvad. Hát az jobb lesz azután? Avagy ezzel akarják nálunk a deficitet fedezni? Gyenge mesterség! Egy másik anomália a kövezet. Az egyik háztulajdonos nem söpöri el a havat, vagy nem hint semmit; a másik hamut, a harmadik füvenyt, a negyedik fűrészpont, a mi pedig nem nagyon épületes dolog. Vajjon 20% községi pótdó mellett nem takarítható a tanács a járdákat a városi szeméthordóval?!

Gyűlés. Az „E. M. K. E.” brassómezei fiókegyletének választmánya f. hó 25-én, pénteken d. u. 2 órakor a magyar kaszinó helyiségében gyűlést tart, melyre a t. választmányi s alapító tagok ezennel tisztelettel meghívattak. — Tárgysorozat: 1) Óvodaügyi szerződés Nagy István urral. 2) Az óvoda ügyrendjének megállapítása. 3) Netalan időközben beérkező tárgyak. — Az elnökség.

Hangverseny. Lapunk legutóbbi számában közölve volt az ev. magyar gyámtintézet javára szombaton rendezett hangverseny műsora. E hangverseny — mint nekünk írják — csakugyan fényesen, óriási közönség részvétele mellett sikerült. Lapunk jövő száma bővebben fog erről referálni.

Házi tolvaj. Kosa Emerenzia szolgáló nyugalmazott Römer Pál városi hivatalnok lakásán egy szekrényből több tárgyat s azok között különféle asztalneműeket lopott el. Tettes a kir. járásbírósnak átadatott.

Elfogták a rendőri közlöny 167/86. számában

körözöttet és sikkasztással vádolt kályhakömvést Richter Adolfot és átszolgáltatták az itteni kir. ügyészségnek.

Hamis utlevél akart Manchen István száznadosi pincér Predealon keresztül Romániába menni. Elfogadott, ide bekísértetett és a kir. járásbírósnak átadatott.

Ezüst broche. 5 francos francia pénzéből álló brochet lopott el Horter Friederikától saját szolgálója csik-jenőfalvi Péter Zsuzsa, melyet azután egy pénzváltónál beváltott. A büntető bíróságnak átadatott.

Rozsnyón bezárták az összes iskolákat, minthogy a gyermekek között ijesztő mértékben lépett fel a kanyaró. Mintegy 150 gyermek fekszik csak Rozsnyó községében kanyaróban.

Véres verekedés. Cziczai fivérek rossz hírnevű gácmajori lakosok Kulhávy Mátyás kocsmájában f. hó 20-án este 9 órakor Popa Juon nevű mezei gazdát azon egyszerű okból, hogy nekik kívánságukra palinkát fizetni nem akart, jól elverték és fejét betörték, miért a tettesek a bolonyai rendőri kirendeltség által csakhamar letartóztatván, bekísértettek és súlyos testisértés végett a kir. büntetőbírósnak átszolgáltattak. Még Popa feleségét is elverték a jó fivérek, mert férjének segítségére jött!

A románok és Mocsáry. A „Tribuna” azt reméli, hogy Mocsárynak a függetlenségi pártból történt kilépése a magyar állam életében jelentékeny esemény lehet. Első lépés ez olyan párt alapítására, amely hirdetni fogja az állam soknyelvűségét. Hát azután? A confedere csunyt, az egységes és oszthatatlan magyar haza szétdarabolását s azután: sauve qui peut! azaz: isten veled magyar haza! Ne rontsuk el a „Tribuna” gustusát a vezércikk irásától. — A „Gazeta” is vezércikkkel üdvözlö az ő fehér hollóját s azon kesereg, hogy Mocsáry ma idegen az ő magyar testvérei között. Nem nyújtja többé senki feléje kezét, de vigasztalást lelhet abban, hogy a „Gazeta” vigasztalja azzal a többséggel, mely az országházban nincs képviselve. Ha Mocsáry ebben vigasztalását találja, hát vigasztalódjék.

Costümbál Köhalomban. Köhalmi levelezőnk írja: A Köhalmi ifjuság f. hó 19-én tartotta jóhírnevének örvendő costüm bálját, melyre a helybeli intelligencián kívül a vidékről is sokan jöttek, sőt az aristokrácia is igen szépen volt képviselve. A terem zsúffolással megtelt s a négyeseket 54 pár tánczolta. A jól sikerült számos costüm közül kiűntek: a cigányok (Girst L. és Hager N.), a vadrozsa (Müller A.), a hóvirág (Petrovics L.), a hókirálynő (Lang R.), az ég (Grósz L.), a csónakos (Jákó M.), a tűzoltók (a Pildner nővérek), a románok (König B.) a spanyolok, a lepke, Germánia, Margaréta, az olasz, a tirolinó, a tiróli, az apród és a spanyol. A mulatság állandó jókedvel egész reggel 5 óráig tartott.

Ingatlanok bírói árverése. A brassói kir. törvényszék tkkvi irattár helyiségében 1887. február hó 21-én d. e. 8 órakor Jakab József ingatlanai 12408 frt 50 kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést Nemes Péter kir. közjegyző fogantositja. — Ugyanott a tkkvi irattár helyiségében 1887. évi február hó 22-én d. e. 9 órakor Muss Györgynek ingatlanai 825 frt becsárban fognak elárvereztetni; az árverést bir. kiküldött Nemes Péter kir. közjegyző fogantositja. — Ugyan a brassói kir. törvényszék telekkönyvi irattár helyiségében 1887. évi február hó 28-án délelőtti 9 órakor Mityiri Máriának ingatlanai 300 forint kikiáltási becsárban fognak elárvereztetni, mely árverést bírósági végrehajtó Maager József kir. közjegyző fogantositja.

Mihez tartás végett. Említve volt, hogy Várady Béla, előkelő fővárosi főhírnök kereskedő gomblyuk nélküli férfingekre nyert Európa összes államaiban szabadalmát. E genialis találmány, mely egyszerre véget vet az ingeknél eddig tapasztalt sok kalamitásnak és azok tartósságát tisztelesen fokozza, mint előre látható volt, egész foréalemat idézett elő a főhírnök gyártás terén. Több főhírnögyáros és kereskedő látva azt az óriási keresletet, melynek a Várady-féle „Patent-ingek” örvendenek, mindent elkövet, hogy saját gyártmányok erősen csökkent kelendőségét emelje és pedig különösen az által, hogy Várady szabadalmát, mindentéle oly módosításokkal utánozzák, melyek a czélnek meg nem felelnek és Várady találmányának előnyeit meg nem közelítik. Szükségesnek találjuk tehát a közönséget figyelmeztetni, hogy a Várady-féle szabadalmazott gomblyuk nélküli ingek egyedül és kizárólag csak nála Budapesten kaphatók és csak az az eredeti, mely gyári védjegyével van ellátva. E védjegy, mely minden ingen látható, dupla körből áll, melyben egy gomblyuk nélküli ing és fölötté csillag és felhő van. A kör szegélye Várady Béla Budapesten. Védjegy köriratot tartalmaz. — Ezt tartottuk szükségesnek mihez tartás végett közölni.

A szerkesztő postája.

Salamonkönyv. Miért nem ismerteti meg magát? Mi igazán kíváncsiak vagyunk.

B-y I-n urnak, Helyben. Nagyon sajnáljuk, hogy az a referáda ennyire elkésett. Csak szombaton délelőn kaptuk, tehát már nem lehetett közölni, most pedig késő.

Lelkes magyar, Medgyes. Bizalmat köszönjük s a mi tőlünk telhetik, azt meg is fogjuk tenni. Ha lesz sikere, értesítendjük.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. február hó 22-én.

Román papírpénz a 20 frankos	8.42 vétel	8.44 eladás
ezüstpénz a 20	8.40	8.42
Napoleon d'or (aranypénz)	10.10	10.15
Török lira	11.36	11.42
Arany	5.95	6.—
Orosz papírrubel	113.—	115.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

SSám 1911—1887.

(93) 1—3.

Hirdetmény.

Mindazon személyek, kik a népfölkelésre vonatkozó utasítás 5. §-a értelmében népfölkelő tiszt, orvos vagy tisztviselői állásra való kinevezettségüket óhajtják, ezennel felhívattak, e bel. folyamodványukat folyó évi márczius hó 5-éig akár a helybeli polgármesteri hivatalnál, vagy pedig a helybeli m. kir. 77. számú népfölkelési járás parancsnokságnál benyújtani.

A folyamodványok következőleg felerősítendő:

1. A volt tisztek kilepti bizonyítványokkal, esetleg azon csapattest megnevezésével, melyben legutóbb szolgáltak;

2. a volt altisztek (különösen volt egyévi önkéntesek) a csapattest megnevezésével, melyből elbocsáttattak, és jelenlegi polgári állásuk kimutatásával;

3. oly polgári egyének, kik kiváló feddhetlen jellem, hazafias érzület és magatartás folytán köztiszteltehen állanak, jelenlegi polgári állásuk kimutatása mellett életkorukat okmányilag igazolni tartoznak.

Brassó, 1887. február 19-én.

A városi tanács.

Szám 4193. — 1886. telekkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Böhm Antal és neje Werner Katalin mezei lakosok végrehajtást szenvedők elleni 23 frt 74 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a köhalmi kir.

járásbírósnak területén lévő Mese községében és határában fekvő, a mesei 61. számú telek-jegyzőkönyvben A + 905, 2829/1, 3206, 3414, 3979, 4218, 4492, 4566, 4715, 4965, 5073, 5227, 5287, 5320, 5913, 6233, 6605, 6611, 6802, 8177, 8234, 8235, 8653, 8857, 9198, 9228, 9312, 9313, 10280, 10388, 12388, 12601, 12770, 12795, 12776, 12833, 13221, 13465, 13486, 13529, 13530, 13664. hr. sz. a. foglalt ingatlanokra összesen 254 frtban megállapított kikiáltási árban a mesei 400. sz. tljkvben A + 3783, 6529, 6593. hr. sz. a. foglalt ingatlanokra 7 frtban megállapított kikiáltási árban s a mezei 428. sz. tljkvben A + 5195, 6807, 7339, 11981, 12628, 12713, 12876 és 3683. hr. sz. a. foglalt ingatlanokra összesen 42 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi márczius hó 5-ik napján délelőtti 10 órakor a mesei közséi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalm, 1886. december 21-én.

A kir. járásbírósnak mint tlkvi hatóság.

Vén András,

kir. járásbíró.

Kőműves testület!

A nagyérdemű városi és vidéki közönség szíves tájékoztására van szerencsénk ezennel tisztelettel értesíteni, hogy alulírott kőműves mesterek 1887. január elseje óta

közös testületté

alakultak s mindennemű az építési szakmába vágó munkálatokat mint közös testület elvállal, a mi annál nagyobb kezesség lehet a n. é. építő közönségre.

A városban és vidéken eszközölt eddigi építkezéseinkre való hivatkozással kérjük a n. é. közönség jóindulatu pártfogását.

Szabó Mihály.

Haupt János.

Székely Károly.

Iroda helyiség: Nagy-utca 527. sz. a.

Az elveszett és elgyengült férfi-erő, tehetetlenség.

Biztos segély! A cs. kir. szab. carbon nemiszervi zuhanyvat bárki is meggyógyíthatja (különleg használat) biztosan s állandóan, gyakran már 24 óra alatt, még ott is, a hol már semmi sem használt, még az évek óta tartó tehetetlenséget is. Kellemes, észrevétel nélküli mód. Tökéletes gyógyulás káros izgatás nélkül. A legelőkelőbb professzorok és orvosi szaklapok, a legnevezetesebb orvosi ajánlások s a legkérezen meggyógyítottak közönsége minden érdek nélkül ajánlják a szenvedőknek a carbon-zuhany azonnali megrendelését, mely állandó sikert biztosít. Teljesen felszerelve s használati utasítással és orvosi jóváhagyással 5 frt 80 kr. — Tüktetés melletti megküldés és csomagolásnál a tartalmat és eredetét nem áruljuk el.

Dr. Altmann Károly
cs. kir. szabad. carbon-zuhany főalkotára és rendező-intézte a titkos betegségek részére: Bécs, VII. Mariahilfstrasse Nro. 80.